

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Wingsøe: Udvalget har efter anden behandling afholdt yderligere et møde og indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger efter afstemningen ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 97) findes i tidenden sp. 5419, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1185).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Søgaard: Det ændringsforslag, der er stillet, går ud på at ændre ikrafttrædelsesdatoen for loven fra 1. juni til 1. juli 1963, og det kan hele udvalget tilslutte sig.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Søgaard: Udvalget har efter anden behandling holdt et enkelt møde, hvor den

højtærede justitsminister har været til stede. Vi diskuterede spørgsmålet om jagtkortene, hvor aldersgrænsen hidtil har været 16 år, og her har ministeren givet tilsagn om, at unge mennesker mellem 16 og 18 år, som løser jagttegn efter den nye lov, som regel vil kunne opnå dispensation til at bære og bruge haglgeværer, hvis ikke politiet har ufordelagtige oplysninger om dem.

Samtidig har ministeren erklæret, at den aldersgrænse på 18 år, som nu er indført i våbenloven, ikke vil hindre skytteforeninger i at optage medlemmer under denne aldersgrænse, forudsat at de våben, de skal bruge på skydebanerne, ikke tages med hjem derfra.

Mit parti kan herefter tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Raunkjær: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Østergaard, ikke kan være til stede her ved lovforslagets tredje behandling, skal jeg på venstres vegne gøre rede for vor stilling til lovforslaget.

Vi har i udvalgmøderne givet udtryk for vore synspunkter og lagt vilje for dagen til at medvirke til at lade forbuddet omfatte de farligste våben og genstande enten generelt eller til en vis alder for befolkningen; men vore ønsker og synspunkter er blevet afvist af minister og udvalgsflertal. Den mildning, der er sket i lovforslaget ved, at ministeren har givet tilsagn om, at der vil kunne opnås dispensation af en gruppe borgere, de unge mellem 16 og 18 år, hvis politiet ikke har ufordelagtige oplysninger om dem, finder vi ikke er tilstrækkelig, og vi finder i øvrigt, at det er en mærkelig og forkert passus at indføre i lovgivningen, dette med de ufordelagtige oplysninger. Vi mener, at traditionsbestemte områder er gået for nær, og vi finder, der bliver for meget bemyndigelse og forbud i loven, som af befolkningen vil føles vilkårlig og urimelig.

Jeg må derfor på venstres vegne, meddele, at vi ikke kan stemme for lovforslaget.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Dette lovforslag har ikke helt den ud-

[Ellen Strange Petersen.]

formning, som den konservative gruppe kunne ønske. Vi havde gerne set, at det fremgik af selve lovforslaget, at aldersgrænsen for benyttelsen af glatløbede jagtgeværer var den samme som for erhvervelse af jagttegn. Men som det fremgår af tillægsbetænkningen, har justitsministeren givet tilsagn om, at personer mellem 16 og 18 år, der løser jagttegn, vil kunne opnå dispensation til at bære og bruge haglgeværer, hvis politiet ikke har ufordelagtige oplysninger om dem. Derved er der blevet overensstemmelse mellem den nugældende jagtlov og den kommende våbenlov.

Det fremgår videre af betænkningen, at skytteforeninger som hidtil kan optage medlemmer under 18 års alderen, forudsat at våbnene bliver på skydebanerne. Derved opnås det, som mange har ønsket, at ganske unge mennesker kan oplæres i våbenbrug på forsvarlig vis.

Vi er principielt imod, at der lovgives i betænkningerne, og jeg vil gerne her understrege, at når vi stemmer for lovforslaget, er det med beklagelse af, at tillægsbetænkningens vejledning ikke er blevet indfældet i lovparagraffer. Men jeg anbefaler som sagt, at man stemmer for lovforslaget, fordi jeg mener, at de vigtigste formål med det er opnået. Alle har kunnet være enige om, at det er rigtigt at få loven skærpet med hensyn til springknive, salonrifler o. lign., og jeg håber og tror, at lovforslagets gennemførelse vil betyde mindsket risiko for vådeskudsulykker forårsaget af letsindig og ukyndig omgang med våben, og derfor håber jeg, at lovforslaget må blive vedtaget på det bredest mulige grundlag.

Aage Føgh: Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Jeg kunne føje til, at jeg netop i dag i bladene har læst, at en 16-årig dreng, der gik på jagt med en luftbøsse, har såret en 10-årig og ramt ham i nakken med et spidshagl. Det kunne være et bevis for, at

det var påkrævet, at vi også på dette område fik en skærpelse.

Foss: Jeg vil begynde med at sige, at jeg havde egentlig gerne set, at der havde været en noget stærkere begrundelse for gennemførelsen af lovforslaget end det tilfælde, den sidste ærede taler nævnte. Jeg synes i det hele taget, der mangler begrundelse for gennemførelse af dette lovforslag.

Ved anden behandling udtalte jeg håbet om, at den højtærede justitsminister ville angive nogle retningslinjer for, hvorledes han ville anvende sin bemyndigelse i henhold til denne lov. Som det fremgår af tillægsbetænkningen, har ministeren imødekommet dette ønske, og jeg går ud fra, at de tilsagn, den højtærede minister har givet, ikke alene er forpligtende for ham, men også for kommende justitsministre. De tilsagn, der er givet, er jo en forudsætning for, at vi kan anbefale at stemme for lovforslaget.

Jeg kan ikke lade være med at beklage mig over — og vil gerne gøre det i tilslutning til det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen — at man ikke har indarbejdet bestemmelserne fra tillægsbetænkningen i selve lovforslaget. Det er jo ikke første gang, man redegør for meningen med love i betænkninger, altså faktisk lovgiver i betænkningen, og det synes jeg er en dårlig skik. Det danske sprog er vel ikke så fattigt, at man ikke kan udtrykke den fulde mening med en lovtekst, men skal have en betænkning liggende ved siden af for at forstå den. Det kræver måske lidt mere arbejde at udforme en lovtekst, så den giver den fulde forklaring på, hvad meningen er, men det vil være en dårlig begrundelse ikke at have tid til at skrive lovene ordentligt igennem.

Det foreliggende lovforslag vedrørende skærpselser om omgang med våben indeholder rimelige og gode bestemmelser, og da den højtærede minister som nævnt har

[Foss.]

forklaret, at der vil blive givet rimelige tilladelser for yngre personer, kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget, selv om jeg kunne have ønsket, det havde været mindre omfattende og bedre formuleret.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg beklager naturligvis, at partiet venstre ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag, og jeg kan selvsagt ikke godkende den karakteristik, det ærede medlem hr. Raunkjær fremførte om vilkårlighed og urimelighed.

Til de ærede medlemmer fru Ellen Strange Petersen og hr. Foss vil jeg gerne sige for det første, at det er klart, at det, der er nedfældet i tillægsbetænkningen, er bindende ikke alene for mig, men for efterfølgende justitsministre. Men dertil vil jeg gerne føje, og det er det afgørende, at det, der er nedfældet i betænkningen, vil gå igen i de bekendtgørelser og cirkulærer, som denne lov vil afføde; man kan altså i den henseende være rolig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 109 stemmer mod 40.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 123) findes i tidenden sp. 5541).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 149 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillæg til lov om udvidelse og ombygning af rigshospitalet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 126) findes i tidenden sp. 5545).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Else Gregersen: Mit parti er enig i, at en modernisering og delvis ombygning af rigshospitalet er påkrævet, og at det må være berettiget at ofre de hertil fornødne beløb selv i de nærmest kommende år, hvor der i forvejen kræves meget store beløb til investeringer på mange andre områder, for at landets konkurrenceevne kan forbedres. Men mit parti mener ikke, at det kan være rimeligt eller muligt i dag at fastsætte, hvor store beløb der skal bruges til rigshospitalets udbygning mange år ud i fremtiden.

Allerede ved lovforslagets første behandling foreslog mit partis ordfører derfor, at byggeperioden blev opdelt i f. eks. 4 delperioder. I fortsættelse heraf vil jeg gerne i dag navnlig stærkt fremhæve, at det må synes helt formålsløst og virkelighedstjernet at fastsætte en beløbsramme for byggeudgifterne i årene 1970-78. Indtil 1970 er der i bemærkningerne til lovforslaget fikseret et forholdsvis fast beløb svarende til, at centralkomplekset er regnet færdigt til den tid. Men hvad der skal bruges senere, må det være udelukket at skønne over i dag, fordi udviklingen også på det område løber så hurtigt. F. eks. så vi jo for nogle år siden, hvordan pladsbehovet på vore tuberkulosehospitaller svandt ind; noget lignende kunne måske ske med en eller anden afdeling på rigshospitalet. Omvendt kan der naturligvis også blive brug for mere plads, f. eks. hvis der indføres behandlingsformer, som bedst kan udføres på ét sted eller på et par steder her i landet, så at hospitalerne ude omkring kommer til at afgive flere patienter til rigshospitalet. Det forekommer mig derfor, at den omtalte beløbsramme for årene 1970-78 svæver ganske frit i luften. Man kan dog naturligvis også